

Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen továbbra is be lehet fizetni a hozzájárulást személyesen az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérjük a híveket, hogy anyagi hozzájárulásukkal támogassák egyházunkat!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Péntekenként az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Gyóntatás: A hétköznap reggeli szentmisék előtt. Vasárnap a reggel 8 és esti 6 órai szentmisék előtt. Minden pénteken du. ½ 6-től 6-ig. Egyéb esetekben a plébánossal egyeztetve.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra
 Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra
 Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmezőzési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2008/2009-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra
Óvodások(nagycs.)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Szerda ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Csütörtök ¼ 5 óra
4. osztály	Szerda ½ 5 óra
5. osztály	Kedd ½ 5 óra
6. osztály	Hétfő ½ 5 óra
7. osztály	Kedd 6 óra
8-9. osztály	Szerda 6 óra
10-11. osztály	Hétfő 6 óra
Ifjúsági (12. o.-tól és egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspár hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hetek hétfőin)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hetek hétfőin)
Felnőtt Bibliaóra	később hirdetett időpontban

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

A hittan csoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni!

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre

Pestszentimrei Örömhír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
 V. évfolyam 9. szám (45.) - 2008. november

ADVENT – „...széttépni az egetek...!”

Adventben újra átéljük a kezdeti századokat, amikor az Isten ígéreteket adott választott népének. Elindulunk Ábrahámmal, hogy kivonuljunk megszokásaink földjéről, hogy hátrahagyjuk bálványisteneinket, és

egy jobb haza után vágódjunk. A megváltatlanság drága kegyelmi átélése ez. Ha ez hiányzik, nem érkezhetsz el a Karácsony! Izajás tömören fejezi ki az ember reménytelen sorsát: „Elfonnyadtunk, mint a falevél, és gonoszságaink, mint a vihar, elsodortak minket.” Ezek a „gonoszságaink” nem is csak a személyes vétkeink, hanem az Úristentől elszakadt emberiség állapota. Ábrahámtól kezdve minden nemzedék kiáltott Izajással a Megváltó után: „Ó, bárcsak széttépnéd az egetek, és leszállnál!” Advent arra hív

meg, hogy érezzük ennek a mondatnak a kínját a szívünkön. De ugyanezt a kint érezhette az Úr is. Mert bizonyára nem szenttelenül váraozott annyi ideig. Mintha ezt mondaná magában ő is: „Ó, bárcsak széttéphetném a hegyeket, és alászállhatnék!”

Hát miért nem teszi? - kérdezhetnénk. Ha olyan egyszerű lenne... Ahogy egy apa sem törheti rá csak olyan egyszerűen lázadó kamaszfiára az ajtót. Előbb ott van a topogás, a vívódás, az óvatos kérlelés, a kitartó ima... És mégis igaz, amivel Izajás folytatja a próféciát: „Te elébe sietsz annak, aki az igazsághoz szabja tetteit.”

Adventben nem csak mi indulunk el az Úr felé. Elindul, sőt már jó ideje elindult Ő is. Mifélenk.

Adventben nem csak mi indulunk el az Úr felé. Elindul, sőt már jó ideje elindult Ő is. Mifélenk.

Márton atya

Vers

Ürögdi Ferenc

Adventi idő

Minden Advent kegyelem: vétkem jóvátehetem.
 Minden Advent irgalom: Isten úr a viharon.
 Minden Advent érkezés: átölel egy drága kéz.
 Minden Advent alkalom: győzhetsz saját magadon!
 Minden Advent ítélet: így kellene, s így élek!
 Minden Advent remegés: Isten felé epedés!
 Minden Advent ima is: Uram, fogadj be ma is!
 Minden Advent szeretet: Betlehembe vezetett.
 Köszönd meg hát a csodát: A Világ Karácsonyát!

Elsőáldozók lettek...

Nagy nap virradt idén ősszel a Missziós vasárnapon. Október 19-én hittanosaink elsőáldozására került sor. Mintha ennek a vasárnapnak a neve is ébreszteni akarna minket: Ne féljünk attól a gondolattól, hogy 4-5. osztályos hittanosainkat Jézus már missziós elhivatottságra várja! Régebben ebben a korban még védett burokból láttuk gyermekeinket. Mára egy hitetlen világ ezernyi benyomása éri és keményíti napról napra a lelküket. Nem elég védeni őket. Föl kell készíteni őket az örömteli és bátor hitvallásra. A gyermekek tanúságtétele és evangelizációja gyermek-társaik körében fénylő pontjai lehetnek a világnak. Reméljük, hogy találkozásaik az eukarisztikus Úrral

ebben is segíti őket. 12-en lettek elsőáldozók: **Alföldi Orsolya, Fazakas Réka, Feksz Elna Fruzsina, Kuni Gergely, Páling Anett, Pálvölgyi Kristóf, Racskó Fruzsina Lilla, Racskó Márk Máté, Sefcsik Viktória, Spindel Mariann, Surányi Luca, Szarvas Johanna.**

Megkérdeztünk néhányat közülük: Mit jelentett neked az elsőáldozás?

„Jézussal való találkozást. Lelki megtisztulást. Tiszta lett a lelkünk, ezért lelkiismeret-furdalás nélkül vesszük magunkhoz Krisztus testét.” Páling Anett

„Közelebb kerülhettem Jézushoz. Remélem, boldog volt, amikor a szentostyát magamhoz vettem.” Alföldi Orsi

„Végre magamhoz vehettem a szentostyát! Azért végre, mert már napok óta nagyon vártam ezt a napot. És tetszett az elsőáldozás után a közös 'vacsora' is”. Spindel Mariann

„Nagyon sok örömet szerzett. Én azóta is számolom, hogy hányszor áldoztam. Már háromszor áldoztam!” Surányi Luca

„Örömet. Jó érzést. Vidámságot. Azt érzem, hogy Jézus a lelkembe költözött. Nagyon örülök, hogy Jézussal lehetek.” Fazakas Réka

birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák

percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

(Pilinszky János)

Hirdetéseink

December 13-án du. 5 órakor a Kapocs Kéttannyelvű Általános iskola kórusának lesz karácsonyi koncertje templomunkban.

A saját kertből kivágható **fenyőfát, fenyőágat** idén is elfogadunk templomunk díszítésére, de a díszítés egysége miatt egyedül lucfenyőt.

Templomunkban **Katolikus Kalendárium**, 2009-es **falinaptár** és karácsonyi **képeslapok** kaphatók. Megvásárolhatóak az oldalhajóban.

Idén is indult egy olyan hittancsoport, ahová azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek a keresztény hittel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár

nincsenek is megkeresztelve. Ez a **felnőtt kezdő hittan** kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este ½ 9-től van. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttest, kérjük, hogy hívja meg őt ebbe a csoportba.

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja: www.nerifulopkoros.atw.hu

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Egyházközségünkben sajnos igen kevesen fizetik az egyházi adót. Nagyrészt ennek kellene fedeznie épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. Továbbra is tudunk adni **kézpénzbefizetési (sárga) csekket**, amelyen egyházközségünk részére az egyházi adót vagy adományt be lehet fizetni. A személyi jövedelemadóból levonható a befizetett összeg 30 %-a. Erről igazolást adunk 5.000.- Ft feletti befizetések esetén, ha a csekk közlemény rovatában feltüntetjük az adószámot. Közélcélú adományok esetén cégeknek is tudunk igazolást adni. Természetesen ekkor befizetőként a cég nevét és adószámát kell megadni.

emlékezzünk és a múltra várakozzunk.

A minőség ideje időtlen. Amikor Bach passióját hallgatjuk: honnét szól ez a zene? A múltból? A jelenből? A jövőből? Egy bizonyos: mérhetetlenül több, mint kegyeletes megemlékezés és sokkalta több, mint reménykedő utópia. Egyszerre szól mindenfelől.

Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódáról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten valóban megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Advent idején mi arra várakozunk és az után vágyódhatunk: ami megtörtént és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az adventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valóban mindennél távolabb áll tőle. Valódi várakozás. Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.

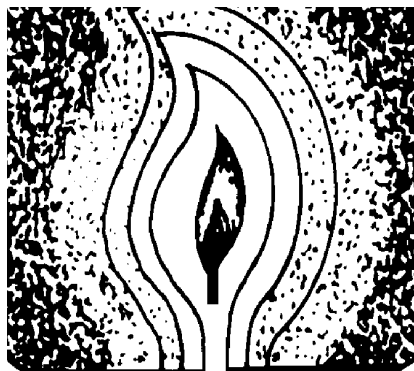

Advent: a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak,

hogy „meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk”.

Gyermekkorunkban éltünk így. Vágyakoztunk arra – ami biztosan megjött. Télen: az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg: nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni – *beteljesíteni* és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és „jogosabb” birtoklás se, mint szeretnünk azt, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősből szülehet valódi „meglepetés”, lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkezni, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk.

Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet, és advent a várakozás megszentelése.

Az a gyerek, aki az első hóesésre vár – jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé – szabad, és mentes a

Idén ősszel két hullámban készültek hittanosaink az elsőáldozásra. November 9-én, a 10 órás szentmisében tartottuk templomunk Szent Imre búcsúját, amely azért is különleges ünnep lett, mert 5 nagyobb hittanosunk járult első szentáldozáshoz: **Mohácsi Rita, Ragonese Viktória, Szatmári Orsolya, Szatmári Dorottya és Székely Balázs**. Tartsa meg őket is hűségben az Úr!

Adventi időben **minden hétköznap** hajnali **RORÁTE-MISÉT** tartunk **reggel 6 órakor**. Az adventi készület igényes és szép megélése lehet diákoknak, dolgozóknak és nyugdíjasoknak egyaránt, ha adventi napjaikat szentmisével kezdenek, legalább a hét egy vagy néhány napján.

A **ministránsokat** külön is hívjuk ezekre a misékre, hogy beöltözve szolgáljanak. *A templomot ¾ 6-kor nyitjuk*. Az utolsó rorate mise december 23-án, kedden lesz.

Szentlélek Szeminárium plébániánkon

50-en voltak olyan bátrak egyház-
községünkben, hogy rászántak a lelkük épülésére 9 egymást követő hetet. A Szentlélek Szeminárium keretében minden csütörtökön találkoztunk, hogy imádságban meghallgassunk egy tanítást, kiscsoportokban megosszuk egymással a hét minden napjára feladott

ige és ima tapasztalatait. Néhány beszámoló a résztvevők közül:

Mosolygós fiatal arcokkal megtöltött terem. Milyen jó itt lenni! Ragyog a jóakarát és figyelem minden arcon. Kemenes Gábor atya szívből beszél. Nem világi bölcsességet, hanem a hívő lélek, a szerető szív okos szavait mondja. Aztán a kiscsoportokban nekünk is meg kell nyilatkoznunk. Akarsz közelebb kerülni Jézushoz? Akarsz bízni benne? Ót teszed az első helyre az életedben? Ahogy telnek a hetek, egyre mélyebbre hatolunk a lelki élet útjain. Különleges szertartások, imák és szentségimádás segítenek, hogy levetközzük a ránk ragadt közönyt, megszokást, és minden más rabságot. Imádkozunk, hogy a Szentlélek fénye, lendülete egyre jobban belénk hatoljon, és magával ragadjon. Jézus adni akarja az ő Lelkét, csak legyünk készen a befogadására! Milyen boldogságot, lelki egyensúlyt tud adni! Már túl vagyunk a felén. Előre sajnálom, hogy olyan hamar véget ér!

Szarvasné Marika

Már régóta él bennem egy vágy... Ha szavakban ki lehet ezt fejezni, a következő módon írnám le: Az emberek az utolsó napon megállnak az Úr előtt, mindegyiket a szívére öleli, és azt mondja nekik: „Úgy örülök, hogy végre hazatértetek.” Én pedig, mint egy utolsó nyomorult, oda állok elé, és azt mondom: „Sajnálom Uram. Nem tudtam megtenni azt, amit kértél. Nem tettem eleget azokért, akiket rám bízta, pedig tettem volna. Irgalmazz nekem!” A poén az egészben az, hogy mindenki bejutott, akiket rám bízott az Isten. Ezt éltem meg valóságosan a Szentlélek kiáradását kérő imaesten. Az utolsó lehettem. Majd amikor odaértem a Szentlélek rám hívó testvérekhez, így

szóltak: „Érdemes volt kibőjtölnöd ezt. Bizonyára az Úr meghálálja neked.” Szóval összefoglalásként azt mondanám, sok olyan dolgot hallottam, amit már korábban is forgattam a fejemben, és Gábor atya előadásai megerősítettek abban, amit tapasztaltam eddigi keresztény életem során. *Marcsi*

Számomra a Szentlélek Szeminárium abból a vágyból indult, hogy újra és újra szükségünk van a megtérésre, hogy Jézus mindig talál bennünk olyan területeket, melyeket még nem adtunk teljesen át neki, ahol még új fényeket tud gyújtani a lelkünkben. Talán ez volt egyik legfontosabb tapasztalatom, ahogy hétről hétre, a lelki vezetések, a kiscsoportos megosztások, a rendhagyó és interaktív szentmise, a szentségimádások, a levélírás Jézusnak, az életgyónás, és az arra való készület által egyre teljesebben készültünk arra, hogy Órá bízunk életünket, minden vágyunkkal, tervünkkel, lelkeseidésünkkel és gyengeségünkkel. Így jutottunk el ahhoz az estéig, melyet az Úr előtt tölthetünk imádságban a Lélek kiadásáért, ahol vezetőink kézzelvezetett imádkoztak fölöttünk, ahol a Szentlélek áradó szeretet-erejét tapasztaltuk meg, karizmát és küldetést kaptunk egészen személyre szabottan. És most a 8 hét elteltével nem lezárul valami, hanem most kezdődik az, amiben újjászületést tapasztaltunk, amihez adományokat kaptunk, hogy azokkal bátor és kitárt

szívvel szolgáljunk családjunkban, közösségeinkben, egész környezetünkben... *K. Andrea*

Lélekmegújulás. Ami most velünk történik, Isten ajándéka. Hogyan lehetne közelebb hozni hozzánk az Istent? Mennyire van jelen az életben? Fontosak vagyunk Jézusnak, egyedül értem is meghalt volna. Nem vagyunk tökéletesek, de Jézus így szeret minket. Fájó, amikor nem tudjuk, nem érezzük, hogy szeret az Isten. Jézus ebben a sérült világban is meg tud gyógyítani: szeret engem és ebben a szeretetben átformál! Jézus ma is gyógyít, mint 2000 évvel ezelőtt. A gyógyuláshoz el kell fogadnom, hogy ilyen vagyok, de más szeretnék lenni, és Jézus szabadabbá tud tenni. Sérüléseket cipelünk, de Jézus be tudja ezeket gyógyítani. Ne cipeld a bűneidet, mert Ő azért jött, hogy meggyógyítson! Lehet félni a betegségtől, de add oda Jézusnak! Ne félj kimondani neki: „Szükségem van, Jézus, a Te szeretetedre!” Táplálék nélkül, amit Isten ad nekünk, elsorvadunk, nem lesz erőnk! Jézus behúzott a csöbe, ezen a Lélek-szemináriumon, amikor jelentkezél. Most már más emberként kell élned! Akarsz-e Jézus tanítványa lenni? Azt mondja Jézus: „Ne félj. Neveden szólítottalak, az enyém vagy!” Meghív, hogy barátságban legyek veled. Kevés a magunk ereje, kell a Hit. Elkötelezni magunkat, teljesen az Ő útján járni. Hálát adni mindazért, amit kaptam az életben, és azért is, amiért hiába imádkoztam. Ő tud mindent, hogy mi miért történik. Jézusom! Elég nekünk a te jószágod, legyen áldott a Te neved! Legyen Neked dicsőség mindörökké! Köszönöm az életem, és azt, hogy szeretsz! Úgy legyen!

Pappné Erzsike

nyári családi táborunknak is nagy szolgálattal tett!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
 Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Imádság papokért

Először is megköszönjük Neked, Urunk, hogy ezek a férfiak vállalták a papi hivatást; hogy nem helyezték hívásod elé sem egyéni karrierüket, sem a családot. Ha ezt tették volna, nagy volna a hiányunk...

Köszönjük, hogy bártorságot adtál nekik az áldozathoz és a lemondáshoz. Ezért táplálkozhatunk most az élet kenyerével; képezhetjük lelkünket áldott kegyelmeddel; s várhatjuk azt az órát, amikor fölragyog majd Arcod fényessége a halálban.

Köszönjük, hogy papjainknak vannak hibáik is. Az egészen tökéletes emberek nehezen értenék meg gyengeségeinket. Azok, akik mindig egészségesek és nem ismerik a szenvedés gyötrelmeit, nem tudnak együtt érezni a betegekkel. Te azt akartad, hogy papjaid ismerjék az emberi gyengeséget is.

Kérünk, Urunk, őrizd meg őket az elbizakodottságtól, ha sikerül egy-egy vállalkozásuk; de ne engedd őket elcsüggedni sem, ha nem látják tüstént munkájuk gyümölcsét.

Adj nekik, Urunk, sokoldalú tehetséget; legyenek nevelők a gyermekek között; az élet jó ismerői a jegyesek előtt; legyenek orvosok a gyóntatószékben; professzorok az élet nehéz kérdéseinek megoldásában, teológus-történészek a kételyek eloszlatásában; hitet és reményt sugárzók a

szomorúak között; derűsek és készségesek akkor is, ha fáradtak vagy kimerültek; tudjanak szolgálni, s csak szolgálni a Te akarataodat.

Add Uram, hogy megértsük feladatuk, munkájuk problémáit; add, hogy meg tudjuk bocsátani türelmetlenségüket, tévedésüket vagy botlásaikat.

Segíts megéreztetni velük, hogy nemcsak közöny és gyűlölet veszi őket körül, hanem ragaszkodó szeretetünk is.

Engedd azt is, Uram, hogy kitartóan tudjunk értük imádkozni, mert ez a legkevesebb, amit elvárhatnak tőlünk.

A várakozás szentsége

Mire is várakozunk advent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltjön. Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.

Ez a magatartás, ez a várakozás nem új. A felületen az ember köznapi életét mindenkor könnyörtelenül meghatározza az idő három - múlt, jelen és jövő - látszatra összebékíthetetlen fázisa. A felületen igen. De nem a mélyben. Ott, a mélyben mindig is tudta az emberiség, hogy tér és idő mechanikus határait képes elmosni a minőség, a jóság, a szépség és igazság ereje. Elég, ha a nagy drámákra vagy a nagy zeneművekre gondolunk, melyek titokzatos módon attól nagyok, hogy többek közt alkalmat adnak arra is, hogy a jövőre

Belső élmény

Trance zenéket töltök le. Azokat hallgatva elmerengek az életemen. Egészen megmozgatják a lelkemet, és pontosan ezért szeretem ezeket a diszkó zenéket, mert Istenhez emelik a gondolataimat... Csodás dolog mindig rájönni, hogy Valaki, akit nem ismerek, dolgok megtételére indított, vágyakat ébresztett bennem. Rájönni, hogy egész életemet végig kísérte, és ismeretlenül is mindent odaadott. Most már tudom, ki Ő! (...) „Aki ismeri az Istent, az megtartja parancsait. Az Istenben marad és az Isten is őbenne” - harsog a fejemben a szentirási idézet. Valóban, ha így állunk, nem ismerhetem Őt jól. (...) Csak egy küzdő fél vagyok, aki megpróbálja tartani magát az Úr akaratához, akiben még annyi megátalkodott, megváltatlan rész van... Hiányosságaimban ismerem meg Őt, amint azokat kiegészíti, kiteljesíti bennem... A szemébe nézni, és szemlencséjének fénytörésében látni a saját arcomat. Tudni, hogy mindent eltervezett rólam. Így mit kérhetnék még tőle? Az Ő Szentlelkétől... Már semmit... Ismerni Őt! Ez elég... Mert ez a MINDEN, amit kérhetek... *J. Marcsi*

BPC túra Kesztlőre

A plébániánkon tavaly megalakult BPC (Borkostolató Papák Club-ja)

tagjai az ős beköszöntével úgy találták, hogy szüret idején a legalkalmasabb a bor keletkezésének feltételeit kutatni. Felismerésüket tett követte: november 8-án felkerekedtek, hogy az immár szokásos borzarándoklatra induljanak, ezúttal Kesztlőre, és - Márton napja közeledtén - első kézből bírálják meg az újbort. A program szokás szerint lelki zarándoklattal indult: a résztvevők először az Esztergomi Bazilikát látogatták meg, majd Kesztlőcön - némi eleséget magukhoz véve - az igazi bio-bor titkait fürkészték a Bencekúti Pincészetben. A borkostoló keretében aztán a nagypolitika útvesztői és az itáliai szőlőkultúrák egyaránt előkerültek...

Látogass el plébániánk [megújult honlapjára!](http://www.communio.hu/pestszentimre)

www.communio.hu/pestszentimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

Papírgyűjtés

Az idén immár másodszer rendeztünk papírgyűjtést egyházközségünkben. A hetek alatt a hívek által szorgosan összegyűjtött hulladékpapírral november 13-án reggel 8-kor jelent meg a teherautó. A tucatnyi lelkes önkéntes pakoló ezúttal új technikát alkalmazva (kézről-kézre adva az összekötözött csomagokat) döntött meg minden korábbi felpakolási időrekordot. Született egy másik – mennyiségi – rekord is: az összegyűjtött papír nem fért fel a teherautóra! Nagyon köszönjük mindenkinek, aki elhozta a feleslegessé vált papírt, hogy ezzel részben a környezetvédelemnek, részben pedig a

Gyümölcsözön

„Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt.” (Mt 7,17-18)

A Szentlélek Szeminárium első napján „köszöntőnek” igekártyákat kaptunk, amit mi magunk húztunk ki egy kosárból. Gyermeki izgalommal választottam egyet a sok lefordított kártya közül, és biztos voltam abban, hogy olyan mondatot kapok, ami egyértelműen nekem szól. Lehervadt a mosoly az arcomról, mikor a fenti idézetet olvastam vissza. Ezzel nem tudok mit kezdeni. Ez egy triviális mondat, ez nem nekem szól. Miért nem kaptam valami személyeset, mint például Márton atya? Vagy legalább sokkolót, megdöbbentőt, kedveset? Mindenesetre elhatároztam, hogy otthon kikeresem ezt az idézetet, hátha ez csak a bevezető mondat, és nekem a környéken kell keresgélnem, ott kapom meg az én ígémet. Eltelt 6 hét, nem kerestem meg. Végig fejemben volt ez a frázis, de nem kezdtem vele semmit. Aztán eljött a hetedik alkalom: ima a Szentlélek kiadásáért. Ketten imádkoztak értem, rendkívüli melegség töltött el végig az ima alatt. A végén az egyik imádkozó testvér kezembe adta a Bibliát, hogy nyissam föl valahol, hátha mond nekem most valami személyeset az Úristen. Mosolyogtam. Na majd most. Ilyen kegyelmi állapotban biztosan egy klassz mondatot kapok, és biztosan elsírom magam... Remegő kezekkel nyitottam fel a Szentírást, és olvasni kezdtem magamban... „Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik bárányok képében jönnek hozzátok, belül pedig ragadozó farkasok. A gyümölcsöikről

ismeritek fel őket. Vajon szednek-e tövisről szőlőt, vagy a bogáncsról fügét? Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt.” (Mt 7,15-18)

Hogyan reagáltam? Hangosan fölvettem, aztán kicsit meg is könnyeztem. Most sem tudom, hogy miért pont ez a mondat, de ha már nem kerested meg magadtól, ahogy ígérted, hát itt van neked még egyszer, Édua! Neked szól! És megint megnyugodtam, hogy akkor majd foglalkozom vele... Majd...

Alig vártam a következő szemináriumot, hogy elmeséljem a többieknek az élményemet. Mert ugyan még nem látom tisztán, mi az üzenet, de a sokk, a megdöbbenés és ugyanakkor a kedveség érzése, amire úgy vártam az ige kártyánál...: megérintett az idézet. A szeminárium végén megkaptuk a következő heti útravalót, ebben Kriszti rögtön rámutatott a kezdő sorra: Nézd csak Édua!... „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Arra rendellek benneteket, hogy elmenjete, gyümölcsöt teremjete, és

gyümölcsötök megmaradjon, s hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Jn 15,16)

Hát igen. Gyümölcsök. Mit kezdjek veletek?... Hazajöttem, és akkor eszembe jutott, hogy az előző szeminárium levél végén volt egy felhívás. Keresnem kell egy idézetet, amiről úgy érzem, ma számomra a legfontosabb üzenete Istennek. Ó, ezt gyorsan pótolom. Na jöhet a „felcsapós” módszer, hátha most összejön. Az is le volt írva, hogy kérjem ehhez a Szentlélek Úristen vezetését. Így is tettem. Imádkoztam, majd felnyitottam a Bibliát... „Vagy jó a fa, és a gyümölcsei is jók; vagy rossz a fa, és a gyümölcsei is rosszak. A fát ugyanis a gyümölcseről lehet megismerni.” (Mt 12,33) ...

G. Édua

December 4-én, csütörtökön rendezük meg az ideai **Adventi (Kerületi) Ifjúsági Találkozót (ADIT)** a Soroksár-Újtelepi plébánián. Este 6 órakor kezdődik, és kb. ½ 10-ig tart. A találkozó mottója: „Isten Országá? Köztünk születik!” A program: közös éneklés és játék; plébániai ifi csoportok akadályversenye a mottóval kapcsolatban; gitáros szentmise; agapé. Plébániánkról ¾ 6-kor közösen indulunk!

Középiskolás Közösségi Hétvége

Telnek-múlnak az évek, és plébániánkon a hittanosok között felnőtt és megerősödött a középiskolás korosztály. Ezért gondoltunk arra, hogy igazán kijár nekik is egy közösségi hétvége az alsós és felsős mini-táborok mellett.

November 21-23. hétvégéjén 18-an voltunk vendégei a nagybörzsönyi evangélikus parókia ifjúsági otthonának.

Az új helyszín barátságos volt. A péntek esti szentmisét az színesítette, hogy Márton atya helyett a prédikációt Kati és Győző tartotta. Az evangélium egy-egy mondatához fűzve életük egy lelki tapasztalatát osztották meg velünk. A szombat reggeli ima annyiban volt formabontó, hogy még előző este kaptunk egy rövid időt, ami alatt a Szentírásból egy kedves igét választott ki mindenki, és ezeket olvastuk fel egymásnak ima keretében. Reggeli után egyéni igeolvasás következett a felfogadott szőlőmunkások példabeszédéről, majd csoportbeszélgetés. Pihenő gyanánt az evangélikus templomot néztük meg, ahol a négy gyermekes lelkész igazán színesen beszélt el ennek a kicsi bányászfalu kicsiny evangélikus közösségének hányattatott történetét. Délután egy egészen rendkívüli élmény várt ránk. Legtöbben tartottunk is tőle egy kicsit. Meglátogattuk Ipolytölgyesen a Szent Erzsébet Egészségügyi otthon testi és szellemi sérült lakóit. A 149 lakó közül 40-50 sérültet hoztak le a társalgóba és a kápolnába, ahol egy fergeteges közös gitáros énekpróba után szentmisét tartottunk velük. Megérintett bennünket az a harsány szeretet és hála, amivel rövid idő alatt lebontották bennünk a tartózkodás falait.

„A látogatás után elgondolkodtam azon, hogy ezek a sérültek milyen befogadó nyitottsággal voltak felém. Én pedig olyan sokszor nem tudok megnyílni az emberek felé. Eddig csak őket gondoltam fogyatékosnak, akiken nekem kell segítenem. De rájöttem, hogy amilyen tiszta ragaszkodással tudtak szeretni, ahhoz képest talán én vagyok a fogyatékos.”
Győző

A hétvége egyik személyes élményeként a sérültekkel közös éneklést emelném ki. Győzőt a nap hőségének tartottam, mert ő gitározott és vezette az énekeket, ami nem lehetett könnyű, mert az éneklők nagyon nagy lelkesedéssel és nagyon sok „szólam-ban” énekeltek. Borzasztóan kellett koncentrálnom, hogy halljam Győző hangját, vagy valakiét, aki tisztán énekel. De még jobban kellett koncentrálnom, hogy én magam ne hamisan énekeljek... Hát, ez nem sikerült. De akkor csoda történt! Nem, nem az, hogy hirtelen szép és biztos énekhangom lett, hanem valami egészen más. Azt éreztem, hogy a hangomban nagyon is hasonlítok a fogyatékosokra, de hiányzik belőlem valami, ami bennük megvan, és teljessé teszi az Istendicséretüket: a szívük tiszta szándéka. Amikor ez bevillant, akkor átszakadtak bennem a gátak és nem tudtam tovább nem énekelni. Cz. Kati

Pásztorjáték!

December 24-én, szerdán du. 4 órakor hittanosaink pásztorjátékot adnak elő a templomban. A családi szenteste ünnepléséhez szép ráhangolódást jelenthet a pásztorjáték. Hívjuk erre a barátokat és az ismerősöket is!

Babaváró

Örömteli tapasztalatunk, hogy plébániánk családjai között egyre szorosabbá válnak a kapcsolatok. Nemrégiben átélhettük, hogy micsoda élményt és megerősítést ad, ha a közösség hordoz minket nehézségeinkben és osztozik velünk örömeinkben. Ezt az élményt szeretném megosztani a testvérekkel.

Október végére vártuk negyedik gyermekünk születését. Két héttel előtte volt újdonsült családközösségünk találkozója, és az alkalom végén kihúztuk egymás neveit, hogy a következő hónap folyamán ki kiért imádkozik a kisközösségből. Mivel az aznapi ultrahangvizsgálaton kiderült, hogy a babánk sajnos keresztbefordult a hasamban, mi arra kértük a minket húzó házaspárt, hogy a gyermekünk egészségben való megszületéséért imádkozzanak. Ők pedig (pont őket húztuk) gyermekáldásért kértek tőlünk imát. Jó volt, hogy pont egymást hordozhattuk imában. Amikor pedig elérkezett a szülés napja (addigra a baba szépen visszafordult), nem csak ők imádkoztak értünk egész nap, hanem a kisközösségből más házaspárok is, a Baba-Mama Klubból sok anyuka, sőt egy hatéves kislány is. Ez is nagy erőt adott, és az is, hogy mi is gondolhattunk az imapárunkra, és az új élet megszületésével járó fájdalmat felajánlhattuk egy új élet megfogadásáért.

Hálát adunk az Úrnak a közösségért, ahová tartozhatunk, és köszönetet mondunk ezúton is minden testvérünknek az imáért és a szerető támogatásért!
Fülöp Csilla